

Arrest

nr. 281 636 van 9 december 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 4 augustus 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Albanees staatsburger te zijn, geboren op (...) te Terbac in Albanië. U maakt op latere leeftijd het middelbaar onderwijs af. Vervolgens vatte u in 2017 hogere studies 'administratief secretaresse' aan maar omwille van uw problemen en in Albanië en de corona pandemie kon u het niet afmaken. Sinds 2018 werkte u als schoonheidsspecialiste. In 2000 verloofde u zich met S.I. (...). In 2005 stapte jullie in het huwelijksbootje. Samen hebben jullie twee kinderen, R. (...) (o.v. (...)) en A. (...) (o.v. (...)). Sinds 2013 is uw S. (...) vermist. In 2020 scheidde u van hem. Op 15 juni 2021 trouwde u met F.L. (...) (o.v. (...)). Samen hebben jullie een zoon, M. (...) (o.v. (...)). Tot aan uw vertrek uit Albanië, woonde u in Vlorë. Sinds uw verloving met S.I. (...), was uw ex-man bezig met drugssmokkel tussen Albanië en Italië. Amper anderhalve maand na jullie verloving, werd hij in dat kader gearresteerd in Italië en veroordeeld tot een

gevangenisstraf van veertien jaar. Na twee tot drie jaar kwam hij echter al terug naar Albanië. Omstreeks 2005 raakte hij betrokken bij een schietpartij met politieagenten, waarop hij ging onderduiken en een tijdlang in Griekenland verbleef. Hij kwam uiteindelijk weer terug naar Albanië. Begin 2013 vertelde S. (...) u dat hij naar Italië ging voor de aankoop van een plezierboot. Hij zou een week van huis zijn. Enkele dagen later belde hij u met de boodschap dat hij niet kon terugkeren en dat u uw eigen leven moest leiden. Sindsdien heeft u geen contact meer gehad met hem. Hoewel u naar de politie wilde om zijn verdwijning te melden, werd u door Paulin Marku, een lid van bende waarvoor uw ex-man werkte, de toegang ontzegd. U ontving echter vanuit Italië doodsb bedreigingen. U en uw kinderen werden verantwoordelijk geacht voor spullen die uw man van zijn bende gestolen zou hebben. Hierop trok u alsnog naar de politie. Uw zaak aangaande de verdwijning van uw echtgenoot werd niet verder behandeld. Ook in Italië gaf u de verdwijning van uw ex-man aan bij de politie. Hierop trok u in februari 2019 met uw verhaal naar een TV programma voor vermiste personen. Op 30 mei 2019 werd Paulin Marku vermoord. Hierop kreeg u opnieuw dreigtelefoons. Tevens werd u in februari 2018 en februari 2020 beschoten door onbekenden. Ook uw zoon werd bedreigd. Hierdoor hield u uw kinderen binnenshuis. Uit vrees voor de veiligheid van u en uw gezin, besloot u begin oktober 2021 samen met uw huidige echtgenoot Albanië te verlaten. Per minibus trokken jullie vanuit Albanië via Kosovo, Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland naar België, alwaar jullie op 15 oktober 2021 aankwamen. Vijf dagen later diende u en uw huidige echtgenoot een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming vreest u in Albanië vermoord te worden ten gevolge van de problemen waarin uw ex-man verzeil geraakte. Tevens vreest u dat uw zoon vermoord zal worden om dezelfde reden.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer:

Uw paspoort, uw identiteitskaart, uw rijbewijs, het paspoort van uw echtgenoot, de identiteitskaart van uw echtgenoot, de paspoorten van uw oudste kinderen, de geboorteakte van uw jongste zoon, een familiesamenstelling, uw huwelijksakte, de scheidingsakte tussen u en uw ex-man, uw diploma's, een attest aangaande uw zwangerschap, het dossier aangaande de verdwijning van uw ex-man, een attest ter staving van zijn verdwijning, een verzoek aangaande het overmaken van het dossier omtrent de verdwijning van uw vroeger echtgenoot, een verzoek aangaande een verblijf van u in Italië, een aangifte bij de procureur van Bari aangaande de verdwijning van uw vroeger echtgenoot, een uitnodiging van de dienst neurologie van een ziekenhuis in Pisa, enkele screenshots van een conversatie tussen u en twee journalisten en een USB stick met twee filmfragmenten van een tv programma over vermiste personen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij Koninklijk Besluit van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming vreest u in Albanië vermoord te worden door de bende waar uw ex-man bij actief was omdat hij spullen van hen onttreemd heeft (notities persoonlijk onderhoud CGVS X, 19/05/2022, p. 13, 14).

Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat het Commissariaat-generaal (CGVS) niet in twijfel trekt dat uw ex-man vermist is, en u hem sedert het begin van 2013 niet meer gehoord heeft (CGVS X p. 8, 14, 15). De stukken die u in dit kader neerlegt, ondersteunen uw verklaringen en tonen aan dat er een omstandig dossier werd opgesteld.

Echter moet er op gewezen worden dat de gevolgen die u koppelt aan zijn verdwijning, met name dat uw leven in gevaar is, niet gevolgd kunnen worden. Zo staat de door u omschreven levenswandel haaks op het gevaar dat u zichzelf en uw gezin toeschrijft. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u in de jaren die volgden op de verdwijning van uw echtgenoot, nog uw middelbare school afmaakte (CGVS X p. 5) en u nog hogere studies aanvatte in Elbassan (CGVS X p. 5). Voorgaande is uiterst opmerkelijk te noemen voor iemand die naar eigen zeggen onophoudelijk bedreigd werd door een bende (CGVS X p. 8, 10, 14). Tevens bleek u in de mogelijkheid om te gaan werken (CGVS X p.5,6) en bleef u ook uw kinderen naar

school brengen (CGVS X p. 6). Indien u daadwerkelijk vreesde om vermoord te worden door enkele bendeleden, kan er van u verwacht worden dat u alles in het werk stelt om onder de radar te blijven. Dit is klaarblijkelijk niet het geval. Uit de identiteitsdocumenten die u neerlegt blijkt dat u zelfs in staat was om uw administratie en die van uw kinderen goed op orde te houden (CGVS X p. 13), hetgeen evenmin te rijmen valt met een constante dreiging om vermoord te worden. Uit het Facebookprofiel dat u met uw huidige echtgenoot deelt, kan evenmin blijken dat uw leven zich in angst hulde. U blijkt immers nog vlak voor uw vertrek uit Albanië foto's te maken met uw huidige echtgenoot en dat op verschillende openbare locaties (CGVS X, 19/05/2022, p. 4), hetgeen wederom niet wijst op een leven in angst. Voor iemand die gebukt gaat onder jarenlange bedreigingen, doet dat de wenkbrauwen fronsen. De vaststelling dat u uw leven zonder meer kon voortzetten, doet dan ook danig afbreuk aan het geloof in uw verklaringen. Er kan immers verwacht worden dat u tussen de verdwijning van uw ex-man in 2013 en uw vertrek in 2021 enige stap zou gezet hebben om u en uw gezin in veiligheid te brengen. Niet in het minst in het licht van de concrete bedreiging die u kreeg van Paulin Marku jegens uw zoon (CGVS X p. 15). Kennelijk belette u dit niet om uw leven verder te zetten, hetgeen uw verklaringen hun geloofwaardigheid ontnemt.

Verder moeten er ernstige vraagtekens gezet worden bij uw beweringen aangaande de levenswandel van uw kinderen. Zo stelt u dat zij naar school gingen maar ze mochten niet gaan spelen met vrienden (CGVS X p. 20). Zij gingen zelfs de speelplaats niet op, zo zegt u (CGVS X p. 20). U bracht en haalde uw kinderen eigenhandig (CGVS X p. 16). Uw zoon, die u binnen hield, vertrouwde niemand, zo zegt u (CGVS X p. 14). Uw echtgenoot spreekt voorgaande beweringen echter danig tegen. Zo verklaart hij dat uw zoon te voet naar school ging, meestal met een vriend uit de wijk (CGVS X p. 8). Daarnaast bleek hij als verdediger voetbal te spelen bij een lokale voetbalclub alwaar hij twee tot drie keren per week ging trainen (CGVS X p. 8). Toen u uw echtgenoot leerde kennen brak uw zoon zijn been en kon hij niet langer voetballen (CGVS X p. 8). Uw echtgenoot bleek uw zoon zelfs bij gelegenheid mee te nemen voor een spelletje biljart in een café te Vlore (CGVS X). Voorts blijkt uw echtgenoot uw dochter ingeschreven te hebben bij een balletschool in Vlore (CGVS X p. 8) en bleek zij geregeld aan de voordeur te spelen (CGVS X p. 8). Niet alleen staat de voorstelling van uw echtgenoot volledig haaks op uw voorstelling ook kan uit de door hem geschetste levenswandel geenszins blijken dat uw kinderen het risico liepen om door een bende gevisieerd te worden.

Voorts moet er worden opgemerkt dat hoewel u verklaart angstig geweest te zijn na de verdwijning van uw ex-man en daartoe veel verhuisde omdat uw belagers u telkens vonden (CGVS X p. 4), u telkens verhuisde binnen dezelfde wijk. Voorgaande is opmerkelijk daar u elders in Albanië ook familie had (CGVS X p. 11). Dat er iemand voor uw kinderen moest zorgen terwijl u weg was (CGVS X p. 17), kan deze houding geenszins verklaren. Zelfs indien uw familieleden u omwille van uw problemen niet in huis zouden nemen kan er redelijkerwijze aangenomen worden dat u op hen kon steunen indien u zich buiten uw wijk wilde vestigen (CGVS X p. 17). Indien bendeleden u daadwerkelijk op het spoor zouden gekomen zijn, en er sprake is van een gevaar voor uw leven en dat van uw kinderen, kan er verwacht worden dat u verder weg zou trekken. Voorgaande vaststelling kan geenszins in overeenstemming gebracht worden met wat u in de geest van uw verklaringen beweert.

Zo moet ook uw uiterst vreemd gedrag aangekaart worden waarbij u in navolging van de verdwijning van uw ex-man meermaals naar Italië trok maar telkens weer terugkeerde naar Albanië (CGVS X p. 8, 9). Ook toen u in het kader van de ziekte van uw broer naar Griekenland trok (CGVS X p. 3, 9), keerde u telkens weer terug naar Albanië. Dat het in Italië niet veilig zou zijn voor u omdat uw ex-man daar geweest is en u vreesde dat hij u iets ging aandoen (CGVS X p. 13, 19), kan bezwaarlijk ernstig genomen worden. Indien er in Italië daadwerkelijk een gevaar voor uw leven zou zijn, kan er niet begrepen worden dat u er tot in 2020 nog naartoe zou trekken (CGVS X p. 9). U spreekt zichzelf dan ook danig tegen. Voorgaand gedrag is geenszins een toonbeeld van wat er van iemand die jarenlang bedreigd wordt verwacht mag worden en ondermijnt danig het geloof dat er in uw hoofde sprake is van een gevaar voor uw leven. Niet in het minst daar u duidelijk meermaals over de mogelijkheid beschikte om zichzelf in veiligheid te brengen en een verzoek om internationale bescherming in te dienen maar u telkens weer koos om terug te keren naar Albanië. Uw these dat u wel moest terugkeren omdat uw scheiding nog niet rond was, en u daardoor uw kinderen niet kon meenemen (CGVS X p. 17) verschoont uw gedrag evenmin. U bleek immers allermist gehaast om uw scheiding te regelen (CGVS X p. 19). Dat de procedure mogelijk duur was, kan niet verklaren waarom u pas in 2020 in actie zou schieten (CGVS X p. 19). Niet in het minst gelet op het vermeende gevaar dat u boven het hoofd ging. Overigens blijkt uit de beschikbare informatie (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf) dat gratis juridische bijstand voorhanden is in Albanië. Er dienen daartoe evenwel stappen gezet te worden, hetgeen u kennelijk niet gedaan heeft. Dat u niet geholpen werd om uw scheiding met u reeds jarenlange vermiste man in orde te brengen omdat u kinderen heeft is niet alleen een blote bewering maar komt eveneens zeer onwaarschijnlijk over.

Vervolgens brokkelt u het geloof in uw verklaringen verder af met uw televisie optreden. Zo blijkt u in 2019 verschenen te zijn in een programma voor vermiste personen (CGVS X p. 8, 12, 13, 14, 15, 16). Naar eigen zeggen deed u dit omdat u geen steun of bescherming kreeg van de overheid, hetgeen weinig ernstig te noemen is (CGVS X p.12). Indien u jarenlange bedreigingen zou ontvangen hebben en u zich hiervoor niet beschermd voelde door de Albanese overheid kan er immers verwacht worden dat u onder de radar zou blijven. Door met het verhaal van uw vermiste ex-man op televisie te komen trekt u net extra aandacht naar u toe. Ook wanneer u louter met uw rug in beeld komt maar men u nog steeds aanspreekt als de echtgenote (CGVS X p. 12). Er kan verwacht worden dat u in het belang van uw veiligheid en dat van uw gezin, dit soort aandacht tracht te vermijden. De vaststelling dat u dit kennelijk niet doet, brengt het geloof dat u ten gevolge van de verdwijning van uw ex-man bedreigingen ontving verder in het gedrang.

U kan evenmin overtuigen met afdoende kennis van uw belagers. Zo beweert u wel dat X u jarenlang het leven zuur maakte ten gevolge van de verdwijning van uw ex-man (CGVS X p. 14, 15), maar kan u maar weinig vertellen over de man (CGVS X p. 15, 16, 17). Indien hij daadwerkelijk de leider van de bende van uw ex-man was en uit is op wraak, kan er evenwel verwacht worden dat u over een deugdelijke kennis van hem beschikt of daartoe enig opzoekingswerk verricht zou hebben. Niet in het minst in het kader van uw eigen veiligheid. Dit kan echter niet blijken uit uw verklaringen, hetgeen bezwaarlijk te vereenzelvigen valt met uw bewering door hen bedreigd te worden. Ook aangaande de spullen die uw ex-man gestolen zou hebben en waardoor de bende uit is op wraak, kan u niets vertellen (CGVS X p. 17). U beperkt zich louter tot een algemeenheid over hoge bedragen. Nochtans kan er enige informatie over dit onderwerp van u verwacht worden, quod non. Zelfs over de Kanun, hetgeen u meermaals opwerpt in het kader van uw probleem (CGVS X p. 13, 14, 15, 16, 18), is uw kennis eerder beperkt (CGVS X p. 18, 19). Nochtans verklaart u zelf dat de acties van de bende jegens u op dit document gebaseerd zouden zijn (CGVS X p. 18). U blijkt het document nooit gelezen te hebben (CGVS X p. 19), wat mag verbazen voor iemand die volgens de wetten van het document in het vizier van een bende zou liggen. Gelet op voorgaande, mag u het niet verbazen dat uw gebrek aan kennis en interesse in uw eigen problemen uw verzoek om internationale bescherming verder op de helling zet.

Voorts breekt u het geloof in uw verklaringen verder af door het gedrag dat u uw belagers toeschrijft. Zo kan er niet begrepen worden dat een genadeloze bende die uit zijn op vergelding (CGVS X p. 18), u acht jaar lang zou bedreigen zonder enige concrete actie te ondernemen. Zelfs slaagt u er ook niet in enige aannemelijke verklaring hiertoe te verschaffen (CGVS X p. 15). Gelet op uw levenswandel kon enige vergelding van hun kant geen uitdaging vormen. Toch bleken zij niet geïnteresseerd om u of uw gezin ook daadwerkelijk iets aan te doen. Dat zij wisten dat er bij u niet veel te rapen was (CGVS X p. 18), doet afbreuk aan uw verklaring dat zij u al die jaren zouden lastiggevalen hebben. Er kan immers van een bende zoals u ze omschrijft verwacht worden dat zij korte metten maken met dit soort situaties en zich geenszins gaan inspannen om u acht jaar lang te bedreigen zonder enige actie te ondernemen. Voorgaande zet dan ook ernstige vraagtekens bij het geloof in uw verklaringen.

Tenslotte blijkt u doorheen uw verklaringen bij de Belgische asielautoriteiten nog elementen toe te voegen aan uw verzoek om internationale bescherming. Zo verklaart u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u tot tweemaal toe beschoten werd (CGVS X p. 15). Hiertoe repte u echter met geen woord tijdens uw interview bij de DVZ (vragenlijst CGVS, 8/12/2021, vraag 5). Geconfronteerd met deze bevinding stelt u dat u het kort moest houden (CGVS X p. 15), hetgeen echter niet blijkt uit de neerslag van datzelfde interview. Dat u geen details moest geven (CGVS X p. 15) kan niet verklaren dat u dat u die gevraagd werd een overzicht te geven van alle feiten die geleid hebben tot uw vertrek uit Albanië twee pogingen om u te vermoorden niet zou vermelden (CGVS Verklaring, vraag 3.5). Niet in het minst wanneer u tijdens dat interview nog specifiek gevraagd werd naar andere gebeurtenissen, waarop u wederom niets verklaart over beschietingen (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Van een verzoeker om internationale bescherming mag verwacht worden dat zij de autoriteiten aan wie zij bescherming vraagt volledig en eenduidig inlicht over de motieven van haar verzoek. De vaststelling dat u dit niet doet, brokkelt het geloof in uw verzoek verder af.

Uit het geheel van voorgaande vaststellingen moet besloten worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dat u in Albanië het risico loopt om vermoord te worden door de bende waarbij uw ex-man actief zou geweest zijn.

U hebt bovenstaande appreciatie niet kunnen ombuigen met de door u neergelegde documenten. U legt immers geen enkel stuk neer dat uw asielmotieven kan staven. Uw paspoort, uw identiteitskaart, uw rijbewijs, het paspoort van uw echtgenoot, zijn identiteitskaart, de paspoorten van uw kinderen, de geboortakte van uw jongste zoon en uw attest van familiesamenstelling ondersteunen slechts uw verklaringen over jullie identiteit en nationaliteit, dewelke hier niet ter discussie staan. Het dossier in verband met de verdwijning van uw ex-man, het attest ter bevestiging dat hij vermist is, het verzoek tot overmaking van zijn dossier, de aangifte die gedaan werd in Italië, alsook de twee filmfragmenten uit een televisieprogramma (USB stick) over vermiste personen kunnen bevestigen dat uw ex-man vermist is en

dat u en zijn familie hiertoe stappen hebben ondernomen. Hieruit kan echter niet blijken dat u ten gevolge van zijn verdwijning, geviserd werd door zijn bendeleden en daartoe jarenlang bedreigingen ontving. De screenshots van enkele WhatsApp conversaties hebben geen bewijswaarde. Naast het gegeven dat de afzender van het bericht niet kan worden nagevolgd, moet er op gewezen worden dat dit soort zaken vlot in scene gezet kan worden of vlot gefabriceerd kunnen worden.

De overige stukken missen eveneens bewijskracht. Uw huwelijksakte toont aan dat gehuwd bent met F.L. (...), net zoals uw scheidingsakte aantoont dat u gehuwd was met S.I. (...). Het verzoek aangaande een verblijf van u te Italië toont louter aan dat uw schoonbroer het nodige heeft gedaan zodoende u een bezoek kon brengen. Het attest van uw zwangerschap bevestigt uw zwangerschap in België. Het attest van de dienst neurologie van een ziekenhuis in Pisa toont aan dat u aldaar onderzoeken heeft laten uitvoeren. Uw diploma's tonen aan dat u na de verdwijning van uw echtgenoot nog uw middelbaar onderwijs afrondde en u nog verder toelegde op 'Data Networks'.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

Waar gemotiveerd wordt dat haar levenswandel niet kan worden gerijmd met de door haar aangevoerde feiten, problemen en vrees, stelt verzoekster dat in de Albanese cultuur het vooral de mannelijke personen zijn wier leven in gevaar is. Verzoekster benadrukt dan ook dat het leven van haar echtgenoot en haar zoon in gevaar zijn. In ondergeschikte mate is ook haar leven in gevaar. Verzoekster geeft voorts aan dat haar zoon een trauma opliep door de angsten die hij doorstond in Albanië.

Met betrekking tot de levenswandel van haar kinderen, doet verzoekster opnieuw gelden dat haar zoon een trauma opliep door de angsten die hij opliep in Albanië. Om die reden had hij dan ook nood aan het deelnemen aan sportieve activiteiten in Albanië.

Omtrent het gegeven dat zij steeds verhuisde binnen dezelfde wijk, verklaart verzoekster dat zij nooit hulp kreeg van haar familie omdat deze ook zelf niet in de problemen wens(t)en te komen.

Inzake de motieven betreffende haar herhaalde reizen naar Italië en terugkeren naar Albanië, voert verzoekster aan dat zij naar Albanië terugkeerde omwille van haar kinderen, en dit ondanks dat zij ernstige problemen heeft.

Verzoekster geeft vervolgens aan dat haar televisieoptreden bedoeld was om rechtvaardigheid te bekomen. Zij deed dit omdat zij teneinde raad was en geen hulp kreeg van de overheid.

Waar de gedragingen van haar belagers ongeloofwaardig worden bevonden en waar haar verweten wordt dat zij een aantal elementen toevoegde aan haar relaas, stelt verzoekster:

"Verzoekster wenst te benadrukken dat het een maffiagroep betreft".

Verzoekster geeft vervolgens een uiteenzetting, aan de hand van landeninformatie, omtrent de corruptie in Albanië, onder meer bij de politie.

Verzoekster concludeert:

“De beslissing van het CGVS maakt dan ook een manifeste schending uit artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2.2 Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande:

“Het huidige beroep tot vernietiging van de beslissing van het CGVS, betekend per aangetekend schrijven dd. 04.07.2022, ontvankelijk en gegrond te verklaren, en bijgevolg verzoekster in hoofdde de vluchtelingenstatus toe te kennen.

In ondergeschikte orde aan verzoekster de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

In de meest ondergeschikte orde het dossier te willen verzenden naar het CGVS.”

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

3.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zoals omschreven in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), artikel 57/6/1, § 2 en artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepalingen luiden als volgt:

“§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

(...)

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;

(...)

§ 2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Verzoekster betwist de inhoud van de bestreden beslissing in dit kader niet waar, dit mede gelet op het voorgaande, met recht gemotiveerd wordt:

“Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij Koninklijk Besluit van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

3.3. Verzoekster stelt haar land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat zij er problemen zou hebben gekend met en een vrees zou koesteren ten aanzien van de criminele bende waarbij haar ex-echtgenoot actief was, en dit omdat haar ex-echtgenoot spullen van deze benden zou hebben ontvreemd.

In dit kader, wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst geheel terecht gemotiveerd:

“Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat het Commissariaat-generaal (CGVS) niet in twijfel trekt dat uw ex-man vermist is, en u hem sedert het begin van 2013 niet meer gehoord heeft (CGVS X p. 8, 14, 15). De stukken die u in dit kader neerlegt, ondersteunen uw verklaringen en tonen aan dat er een omstandig dossier werd opgesteld.

Echter moet er op gewezen worden dat de gevolgen die u koppelt aan zijn verdwijning, met name dat uw leven in gevaar is, niet gevolgd kunnen worden. Zo staat de door u omschreven levenswandel haaks op het gevaar dat u zichzelf en uw gezin toeschrijft. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u in de jaren die volgden op de verdwijning van uw echtgenoot, nog uw middelbare school afmaakte (CGVS X p. 5) en u

nog hogere studies aanvatte in Elbassan (CGVS X p. 5). Voorgaande is uiterst opmerkelijk te noemen voor iemand die naar eigen zeggen onophoudelijk bedreigd werd door een bende (CGVS X p. 8, 10, 14). Tevens bleek u in de mogelijkheid om te gaan werken (CGVS X p.5,6) en bleef u ook uw kinderen naar school brengen (CGVS X p. 6). Indien u daadwerkelijk vreesde om vermoord te worden door enkele bendeleden, kan er van u verwacht worden dat u alles in het werk stelt om onder de radar te blijven. Dit is klaarblijkelijk niet het geval. Uit de identiteitsdocumenten die u neerlegt blijkt dat u zelfs in staat was om uw administratie en die van uw kinderen goed op orde te houden (CGVS X p. 13), hetgeen evenmin te rijmen valt met een constante dreiging om vermoord te worden. Uit het Facebookprofiel dat u met uw huidige echtgenoot deelt, kan evenmin blijken dat uw leven zich in angst hulde. U blijkt immers nog vlak voor uw vertrek uit Albanië foto's te maken met uw huidige echtgenoot en dat op verschillende openbare locaties (CGVS X, 19/05/2022, p. 4), hetgeen wederom niet wijst op een leven in angst. Voor iemand die gebukt gaat onder jarenlange bedreigingen, doet dat de wenkbrauwen fronsen. De vaststelling dat u uw leven zonder meer kon voortzetten, doet dan ook danig afbreuk aan het geloof in uw verklaringen. Er kan immers verwacht worden dat u tussen de verdwijning van uw ex-man in 2013 en uw vertrek in 2021 enige stap zou gezet hebben om u en uw gezin in veiligheid te brengen. Niet in het minst in het licht van de concrete bedreiging die u kreeg van X jegens uw zoon (CGVS X p. 15). Kennelijk belette u dit niet om uw leven verder te zetten, hetgeen uw verklaringen hun geloofwaardigheid ontnemt."

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Waar zij poneert dat in Albanië vooral mannelijke personen worden gevisieerd, dat het dan ook primair haar echtgenoot en haar zoon zijn die in gevaar zijn en dat haar eigen leven slechts in "ondergeschikte mate" in gevaar zou zijn, dient immers te worden opgemerkt dat zij bij het CGVS, hoewel zij hierop later trachtte terug te komen, initieel weldegelijk en in niet mis te verstane bewoordingen verklaarde dat zij vreesde om ook zelf te worden vermoord. Bovendien werd zij hiermee ook expliciet bedreigd. Meer bepaald zou de bende die haar viseerde hebben aangegeven dat zij haar zouden onthoofden en uitroeien (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster, p.13-14). Daarenboven zou zij ook twee keren daadwerkelijk zijn beschoten (*ibid.*, p.15). Dat verzoekster nadat zij erop werd gewezen dat het niet aannemelijk was dat de bende haar acht jaar bedreigde zonder meer te ondernemen, deze verklaringen plots trachtte te wijzigen en af te zwakken en beweerde dat vooral haar man en haar zoon werden gevisieerd (*ibid.*, p.15), ontbeert dan ook iedere ernst. Hoe dan ook laat verzoekster met haar voormelde uitleg de vaststellingen onverlet dat zij haar kinderen, waaronder haar zoon die concreet en rechtstreeks werd bedreigd, gewoon naar school bleef brengen, dat zij tot vlak voor haar vertrek uit Albanië foto's bleef maken met haar echtgenoot op openbare plaatsen en dat zij klaarblijkelijk nooit eerder enige poging deed om haar gezin en zichzelf in veiligheid te brengen. Deze vaststellingen zijn volledig onverenigbaar met de door haar aangevoerde problemen en vrees.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze aangegeven:

"Verder moeten er ernstige vraagtekens gezet worden bij uw beweringen aangaande de levenswandel van uw kinderen. Zo stelt u dat zij naar school gingen maar ze mochten niet gaan spelen met vrienden (CGVS X p. 20). Zij gingen zelfs de speelplaats niet op, zo zegt u (CGVS X p. 20). U bracht en haalde uw kinderen eigenhandig (CGVS X p. 16). Uw zoon, die u binnen hield, vertrouwde niemand, zo zegt u (CGVS X p. 14). Uw echtgenoot spreekt voorgaande beweringen echter danig tegen. Zo verklaart hij dat uw zoon te voet naar school ging, meestal met een vriend uit de wijk (CGVS X p. 8). Daarnaast bleek hij als verdediger voetbal te spelen bij een lokale voetbalclub alwaar hij twee tot drie keren per week ging trainen (CGVS X p. 8). Toen u uw echtgenoot leerde kennen brak uw zoon zijn been en kon hij niet langer voetballen (CGVS X p. 8). Uw echtgenoot bleek uw zoon zelfs bij gelegenheid mee te nemen voor een spelletje biljart in een café te Vlore (CGVS X). Voorts blijkt uw echtgenoot uw dochter ingeschreven te hebben bij een balletschool in Vlore (CGVS X p. 8) en bleek zij geregeld aan de voordeur te spelen (CGVS X p. 8). Niet alleen staat de voorstelling van uw echtgenoot volledig haaks op uw voorstelling ook kan uit de door hem geschetste levenswandel geenszins blijken dat uw kinderen het risico liepen om door een bende gevisieerd te worden."

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Voor de vaststelling dat zijzelf en haar echtgenoot kennelijk tegenstrijdige verklaringen aflegden omtrent de levenswandel van de kinderen, biedt zij vooreerst niet de minste uitleg of verschoning. Ook aan het gegeven dat de levenswandel van haar kinderen, zoals geschetst door haar echtgenoot, hoegenaamd niet te rijmen valt met de aangevoerde problemen en vrees, doet verzoekster op generlei wijze afbreuk. Dat haar zoon een trauma zou hebben opgelopen door de angsten die hij in Albanië opliep, betreft namelijk een blote bewering die door verzoekster in het geheel niet wordt gestaafd of onderbouwd. Zelfs indien aangenomen zou kunnen worden dat haar zoon getraumatiseerd was of is, *quod non*, dan nog dient te worden opgemerkt dat aangenomen kan worden dat net dit trauma, voortspruitende uit angst, haar zoon ervan zou hebben weerhouden om dermate vrijblijvend en veelvuldig deel te nemen aan het openbare leven, twee tot drie keren per week te gaan voetballen en daarnaast verzoeksters echtgenoot

te vergezellen op café. Minstens kon worden verwacht dat verzoekster en haar echtgenoot zelf zouden hebben verhinderd of verboden dat hun zoon, ook indien deze getraumatiseerd was en wilde gaan sporten, zichzelf dermate veelvuldig in gevaar zou hebben gebracht. Eveneens kon worden verwacht dat zij maatregelen zouden hebben getroffen om de veiligheid van hun dochter te waarborgen.

Voorts wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Voorts moet er worden opgemerkt dat hoewel u verklaart angstig geweest te zijn na de verdwijning van uw ex-man en daartoe veel verhuisde omdat uw belagers u telkens vonden (CGVS X p. 4), u telkens verhuisde binnen dezelfde wijk. Voorgaande is opmerkelijk daar u elders in Albanië ook familie had (CGVS X p. 11). Dat er iemand voor uw kinderen moest zorgen terwijl u weg was (CGVS X p. 17), kan deze houding geenszins verklaren. Zelfs indien uw familieleden u omwille van uw problemen niet in huis zouden nemen kan er redelijkerwijze aangenomen worden dat u op hen kon steunen indien u zich buiten uw wijk wilde vestigen (CGVS X p. 17). Indien bendeleden u daadwerkelijk op het spoor zouden gekomen zijn, en er sprake is van een gevaar voor uw leven en dat van uw kinderen, kan er verwacht worden dat u verder weg zou trekken. Voorgaande vaststelling kan geenszins in overeenstemming gebracht worden met wat u in de geest van uw verklaringen beweert.”

Verzoekster slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Indien verzoeksters problemen zouden stromen met de werkelijkheid en zij veel diende te verhuizen omdat haar belagers haar telkens vonden, is het manifest onaannemelijk dat zij ervoor zou hebben gekozen om steeds binnen dezelfde wijk te verhuizen. Ook indien zij, zoals zij beweert, niet kon rekenen op de steun van haar familie en ook indien zij opvang behoefde voor haar kinderen, is het, gelet op de ernst van de aangevoerde problemen en vrees, hoegenaamd niet geloofwaardig dat verzoekster jarenlang in de wijk zou zijn gebleven waar de kern van haar problemen zich situeerde in plaats van te verhuizen naar een andere regio.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Zo moet ook uw uiterst vreemd gedrag aangekaart worden waarbij u in navolging van de verdwijning van uw ex-man meermaals naar Italië trok maar telkens weer terugkeerde naar Albanië (CGVS X p. 8, 9). Ook toen u in het kader van de ziekte van uw broer naar Griekenland trok (CGVS X p. 3, 9), keerde u telkens weer terug naar Albanië. Dat het in Italië niet veilig zou zijn voor u omdat uw ex-man daar geweest is en u vreesde dat hij u iets ging aandoen (CGVS X p. 13, 19), kan bezwaarlijk ernstig genomen worden. Indien er in Italië daadwerkelijk een gevaar voor uw leven zou zijn, kan er niet begrepen worden dat u er tot in 2020 nog naartoe zou trekken (CGVS X p. 9). U spreekt zichzelf dan ook danig tegen. Voorgaand gedrag is geenszins een toonbeeld van wat er van iemand die jarenlang bedreigd wordt verwacht mag worden en ondermijnt danig het geloof dat er in uw hoofde sprake is van een gevaar voor uw leven. Niet in het minst daar u duidelijk meermaals over de mogelijkheid beschikte om zichzelf in veiligheid te brengen en een verzoek om internationale bescherming in te dienen maar u telkens weer koos om terug te keren naar Albanië. Uw these dat u wel moest terugkeren omdat uw scheiding nog niet rond was, en u daardoor uw kinderen niet kon meenemen (CGVS X p. 17) verschoont uw gedrag evenmin. U bleek immers allermist gehaast om uw scheiding te regelen (CGVS X p. 19). Dat de procedure mogelijk duur was, kan niet verklaren waarom u pas in 2020 in actie zou schieten (CGVS X p. 19). Niet in het minst gelet op het vermeende gevaar dat u boven het hoofd ging. Overigens blijkt uit de beschikbare informatie (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf) dat gratis juridische bijstand voorhanden is in Albanië. Er dienen daartoe evenwel stappen gezet te worden, hetgeen u kennelijk niet gedaan heeft. Dat u niet geholpen werd om uw scheiding met u reeds jarenlange vermiste man in orde te brengen omdat u kinderen heeft is niet alleen een blote bewering maar komt eveneens zeer onwaarschijnlijk over.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Door eenvoudigweg te herhalen dat zij steeds moest terugkeren omwille van haar kinderen, doet verzoekster namelijk geenszins afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte vaststellingen dienaangaande. Zo het gegeven dat zij nog niet gescheiden was en haar kinderen niet kon meenemen werkelijk de reden vormde voor het feit dat zij zichzelf en haar kinderen niet eerder in veiligheid kon brengen, kon worden verwacht dat verzoekster reeds (veel) eerder de nodige stappen zou hebben gezet om deze scheiding rond te krijgen. Dat zij naliet zulks te doen, bijgevolg naliet om zichzelf en haar kinderen reeds veel eerder in veiligheid te brengen en dermate vaak en vrijwillig besloot om vanuit het buitenland terug te keren naar Albanië, laat niet toe nog enig geloof te hechten aan de beweerde problemen en vrees van verzoekster.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Vervolgens brokkelt u het geloof in uw verklaringen verder af met uw televisie optreden. Zo blijkt u in 2019 verschenen te zijn in een programma voor vermiste personen (CGVS X p. 8, 12, 13, 14, 15, 16). Naar eigen zeggen deed u dit omdat u geen steun of bescherming kreeg van de overheid, hetgeen weinig

ernstig te noemen is (CGVS X p.12). I Indien u jarenlange bedreigingen zou ontvangen hebben en u zich hiervoor niet beschermd voelde door de Albanese overheid kan er i immers verwacht worden dat u onder de radar zou blijven. Door met het verhaal van uw vermiste ex-man op televisie te komen trekt u net extra aandacht naar u toe. Ook wanneer u louter met uw rug in beeld komt maar men u nog steeds aanspreekt als de echtgenote (CGVS X p. 12). Er kan verwacht worden dat u in het belang van uw veiligheid en dat van uw gezin, dit soort aandacht tracht te vermijden. De vaststelling dat u dit kennelijk niet doet, brengt het geloof dat u ten gevolge van de verdwijning van uw ex-man bedreigingen ontving verder in het gedrang.”

Verzoekster slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Zo de door haar aangevoerde problemen en vrees zouden stroken met de waarheid, is het namelijk niet aannemelijk dat de loutere overweging dat zij rechtvaardigheid wenste zou opwegen tegen het aperte risico dat zij verklaarde te lopen. Dat verzoekster zichzelf en haar gezin in weerwil van de mogelijke repercussies op haar eigen veiligheid en deze van haar gezinsleden extra onder de aandacht zou hebben gebracht door deel te nemen aan een televisieprogramma, is in het licht van de aangehaalde problemen en vrees dan ook niet aannemelijk.

Verzoekster laat de bestreden beslissing voor het overige daarenboven geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“U kan evenmin overtuigen met afdoende kennis van uw belagers. Zo beweert u wel dat X u jarenlang het leven zuur maakte ten gevolge van de verdwijning van uw ex-man (CGVS X p. 14, 15), maar kan u maar weinig vertellen over de man (CGVS X p. 15, 16, 17). Indien hij daadwerkelijk de leider van de bende van uw ex-man was en uit is op wraak, kan er evenwel verwacht worden dat u over een deugdelijke kennis van hem beschikt of daartoe enig opzoekingswerk verricht zou hebben. Niet in het minst in het kader van uw eigen veiligheid. Dit kan echter niet blijken uit uw verklaringen, hetgeen bezwaarlijk te vereenzelvigen valt met uw bewering door hen bedreigd te worden. Ook aangaande de spullen die uw ex-man gestolen zou hebben en waardoor de bende uit is op wraak, kan u niets vertellen (CGVS X p. 17). U beperkt zich louter tot een algemeenheid over hoge bedragen. Nochtans kan er enige informatie over dit onderwerp van u verwacht worden, quod non. Zelfs over de Kanun, hetgeen u meermaals opwerpt in het kader van uw probleem (CGVS X p. 13, 14, 15, 16, 18), is uw kennis eerder beperkt (CGVS X p. 18, 19). Nochtans verklaart u zelf dat de acties van de bende jegens u op dit document gebaseerd zouden zijn (CGVS X p. 18). U blijkt het document nooit gelezen te hebben (CGVS X p. 19), wat mag verbazen voor iemand die volgens de wetten van het document in het vizier van een bende zou liggen. Gelet op voorgaande, mag u het niet verbazen dat uw gebrek aan kennis en interesse in uw eigen problemen uw verzoek om internationale bescherming verder op de helling zet.

Voorts breekt u het geloof in uw verklaringen verder af door het gedrag dat u uw belagers toeschrijft. Zo kan er niet begrepen worden dat een genadeloze bende die uit zijn op vergelding (CGVS X p. 18), u acht jaar lang zou bedreigen zonder enige concrete actie te ondernemen. Zelfs slaagt u er ook niet in enige aannemelijke verklaring hiertoe te verschaffen (CGVS X p. 15). Gelet op uw levenswandel kon enige vergelding van hun kant geen uitdaging vormen. Toch bleken zij niet geïnteresseerd om u of uw gezin ook daadwerkelijk iets aan te doen. Dat zij wisten dat er bij u niet veel te rapen was (CGVS X p. 18), doet afbreuk aan uw verklaring dat zij u al die jaren zouden lastiggevalen hebben. Er kan immers van een bende zoals u ze omschrijft verwacht worden dat zij korte metten maken met dit soort situaties en zich geenszins gaan inspannen om u acht jaar lang te bedreigen zonder enige actie te ondernemen. Voorgaande zet dan ook ernstige vraagtekens bij het geloof in uw verklaringen.

Tenslotte blijkt u doorheen uw verklaringen bij de Belgische asielautoriteiten nog elementen toe te voegen aan uw verzoek om internationale bescherming. Zo verklaart u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u tot tweemaal toe beschoten werd (CGVS X p. 15). Hiertoe repte u echter met geen woord tijdens uw interview bij de DVZ (vragenlijst CGVS, 8/12/2021, vraag 5). Geconfronteerd met deze bevinding stelt u dat u het kort moest houden (CGVS X p. 15), hetgeen echter niet blijkt uit de neerslag van datzelfde interview. Dat u geen details moest geven (CGVS X p. 15) kan niet verklaren dat u dat u die gevraagd werd een overzicht te geven van alle feiten die geleid hebben tot uw vertrek uit Albanië twee pogingen om u te vermoorden niet zou vermelden (CGVS Verklaring, vraag 3.5). Niet in het minst wanneer u tijdens dat interview nog specifiek gevraagd werd naar andere gebeurtenissen, waarop u wederom niets verklaart over beschietingen (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Van een verzoeker om internationale bescherming mag verwacht worden dat zij de autoriteiten aan wie zij bescherming vraagt volledig en eenduidig inlicht over de motieven van haar verzoek. De vaststelling dat u dit niet doet, brokkelt het geloof in uw verzoek verder af.”

Door eenvoudigweg en op algemene wijze te benadrukken *“dat het een maffiagroep betreft”*, ontkracht verzoekster deze motieven namelijk hoegenaamd niet. Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze niet op dienstige wijze aanvecht of betwist, onverminderd gelden.

De voormelde vaststellingen zijn in het kader van het devolutieve karakter van het onderhavige beroep ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan het door verzoekster ten berde gebrachte asielrelaas en de in dit kader aangevoerde problemen en vrees. Bijgevolg is verzoeksters betoog inzake de corruptie bij de Albanese politie voor het overige niet dienstig en kan dit betoog niet leiden tot een hervorming of vernietiging van de bestreden beslissing.

De door verzoekster neergelegde stukken en documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoekster geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de weigering van de internationale bescherming en de kennelijke ongegrondheid van verzoeksters voorliggende verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

3.5. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen december tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT